

СТАБІЛЬНИЙ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ – ЗАПОРУКА НАРОДЖЕННЯ ВОЇНА

Бабіюк І. В.

*Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка
eberel@ukr.net*

Морально-психологічний стан особового складу військових – це ситуаційний стан духовної, моральної, ідеологічної налаштованості, військово-професійної готовності та психологічної здатності військовослужбовців виконувати завдання за призначенням.

Основними завданнями оцінювання морально-психологічного стану особового складу є:

1. Визначення рівня морально-психологічного стану особового складу.

2. Виявлення чинників, що позитивно або негативно впливають на МПС військовослужбовців, їх здатність виконувати завдання за призначенням.

3. Прогнозування поведінки особового складу під час підготовки та в ході виконання завдань за призначенням.

4. Прийняття управлінських рішень щодо організації заходів і створення командирами (начальниками) оптимальних соціально-психологічних умов для ефективної службової (навчальної, навчально-бойової), бойової діяльності особового складу військових частин (підрозділів), формування, підтримання і відновлення морально-психологічного стану особового складу [2].

Структура МПС особового складу військових частин (підрозділів) включає такі оціночні компоненти:

– моральна (духовна, національно-патріотична) налаштованість;

– емоційно-вольова налаштованість;

– мотиваційна готовність;

– функціональна готовність;

– фахова здатність;

– об'єктивні і суб'єктивні чинники, які впливають на МПС особового складу.

За результатами оцінки морально-психологічного стану військовослужбовців за різними методиками визначається психологічна характеристика особистості.

Далі можна зробити висновок чи то є «військовий», тобто представник професії, який володіє певним набором спроможностей (знань, умінь та навичок) і є носієм певної корпоративної культури.

Надалі для набуття членом військової спільноти статусу справжнього «Воїна», а це насамперед людини з характером особистості, що віддана перемозі в загальному широкому сенсі [1].

Після оцінки стану широкого спектру параметрів життєдіяльності військовослужбовців виявляється ряд результатів, які потребують корекції за допомогою різноманітних психотерапевтичних методик, зокрема після участі у виконанні спеціальних (бойових) завдань в процесі відновлення. Інноваційним в системі морально-психологічного забезпечення, а в подальшому в системі психологічної підтримки персоналу Збройних Сил України є використання арттерапевтичних методик для стабілізації морально-психологічного стану.

Психокорекційна програма для роботи з різними категоріями осіб з лав ЗСУ, які в ході бойових дій здобули певне навантаження на психолого-орієнтовану систему особистості, включає певну кількість арт-терапевтичних вправ, що дозволяють в короткостроковій перспективі стабілізувати психологічний стан індивіда, що має легкий або середній ступінь відхилення морально-психологічного стану від норми та прискорити процес відновлення з метою подальшого швидкого повернення до виконання певних завдань з високою ефективністю.

Використання таких інноваційних компонентів в роботі з військовослужбовцями надає можливість застосування широкого спектру арт-терапевтичних методів з метою корекції та стабілізації психологічного стану різних категорій військових, а саме військовозобов'язаних, мобілізованих, військовослужбовців контрактної служби, офіцерського складу. Це дозволить покращити якість відновлення особового складу, як в умовах безпосереднього на лінії зіткнення так і в пунктах відновлення особового складу [3].

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрій Зелінський. Анатомія воїна: Дух, Шлях, Сила. Київ. Видавництво «Колесо життя», 2024. 216 с.
2. Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 29.04.2017 № 153.
3. Злишков В. Л., Лукомська С. О., Федан О.В. Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях. К. : Педагогічна думка, 2016. 219 с.